

Súd: Okresný súd Námestovo
Spisová značka: 6T/6/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5823010016
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Daniela Pilarčíková
ECLI: ECLI:SK:OSNO:2023:5823010016.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Námestovo, samosudkyňou Mgr. Danielou Pilarčíkovou, v trestnej veci proti obžalovanému G. C., nar. XX.XX.XXXX, pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. b/, c/ Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. b/ Tr. zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 14.11.2023 v Námestove, takto

rozhodol:

Obžalovaný G. C., nar. XX.XX.XXXX v T., trvale bytom T. XXX/XX, slobodný, na slobode

uznáva sa vinným, že

ako rodič v obci T. a všade tam, kde sa zdržiaval v období od 15.06.2021 do 15.10.2023, napriek zákonnej povinnosti vyživovať svoje dieťa, ktorá mu ako rodičovi vyplýva priamo zo zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine v platnom znení, pričom jej rozsah bol určený rozsudkom Okresného súdu Dolný Kubín, pod sp. zn. 8P/84/2018 zo dňa 04.12.2018 právoplatným dňa 31.12.2018, kde bol zaviazaný prispievať na výživu mal. H. C., nar. XX.XX.XXXX sumou vo výške 200,- Eur, vždy do každého 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky maloletej M. E., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom U. M. R. H. XXXX/X, A., tak túto svoju vyživovaciu povinnosť si neplnil riadne a včas ani v minimálnej výške, s výnimkou obdobia od 06.04.2023 do 06.07.2023, kedy bol vo výkone väzby, čím mu vznikol dlh na výživnom vo výške 4.940,- Eur a tento čin spáchal závažnejším spôsobom konania po dlhší čas, hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Dolný Kubín sp. zn. 2T/19/2021 zo dňa 14.06.2021, právoplatným dňa 05.08.2021, aj napriek tomu, že vzhľadom na svoje osobné pomery a schopnosti si vyživovaciu povinnosť plniť mohol a v skúmanom období nevyvinul dostatočné úsilie vzhľadom na svoj vek a zdravotný stav nájsť si trvalé zamestnanie, ktoré by mu zabezpečilo príjem, z ktorého by bol schopný platiť aspoň minimálne výživné, v sledovanom období nebol vedený v evidencii ÚPSVaR Námestovo, nepoberal dávky v hmotnej núdzi a príspevky k dávke a v období od 27.09.2021 do 22.12.2021 bol zamestnaný v spoločnosti Slobyt Slovakia, s. r. o, Námestovo a od 11.07.2022 bol zamestnaný v spoločnosti Replis s.r.o., Dolný Kubín a po výkone trestu sa zamestnal ako robotník na pile v Párnici,

t e d a

najmenej dva mesiace v období dvoch rokov si úmyselne neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného, tento čin spáchal závažnejším spôsobom konania (po dlhší čas), hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený,

t ý m s p á c h a l

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/, c/ Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. b/ Tr. zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e:

Podľa § 207 ods. 3 Tr. zákona, § 38 ods. 4 Tr. zákona, § 37 písm. m/ Tr. zákona na trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky a 4 (štyri) mesiace.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona na výkon trestu odňatia slobody z a r a d u j e obžalovaného do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Námestovo dňa 11.01.2023 podala na G. C. obžalobu pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/, c/ Tr. zákona.

Hlavné pojednávania v predmetnej veci boli vykonané dňa 12.09.2023, na ktorom bol vypočutý obžalovaný a svedkyňa M. E., na žiadosť obžalovaného bolo hlavné pojednávanie odročené na termín 14.11.2023 z dôvodu, že obžalovaný chce urovnať celý dlh na výživnom a využiť inštitút účinnej ľútosti. Obžalovaný sa však na odročené hlavné pojednávanie nedostavil, súd vykonal hlavné pojednávanie v jeho neprítomnosti, obžalovaný bol na hlavné pojednávanie riadne predvolaný, svoju neprítomnosť nijakým spôsobom neospravedlnil, k súdenému skutku vypovedal dňa 12.09.2023 a bol aj poučený o možnosti vykonať hlavné pojednávanie v jeho neprítomnosti.

Na hlavnom pojednávaní dňa 12.09.2023 po zákonom poučení obžalovaný neurobil žiadne z vyhlásení. Následne nevyužil právo nevypovedať, vypovedať chcel a uviedol, že priznáva, že od 15.06.2021 vôbec neplatil výživne na dcéru H., pričom vyživovacia povinnosť mu bola uložená súdnym rozhodnutím vo výške 200 eur. Výživne neplatil nakoľko nemal peniaze, bol dobrovoľne nezamestnaný, pracoval len brigádne. Na brigádach zarobil 30 až 40 eur na deň, odpracoval každý pracovný deň, ale niekedy sa stalo, že niektoré dni brigádu nezohnal a príjem nemal. Brigády si zháňal cez kamarátov. Na brigádach za jeden odpracovaný deň zarobil v priemere 30 eur, vyplácaný bol na ruku, zarobené peniaze hneď minul v obchode. V rozhodnom období, ktoré je vymedzené v obžalobe, býval v Zázrivej u rodičov priateľky, kde býva aj v súčasnej dobe. Na spoločnú domácnosť prispieval tak, že kupoval jedlo a hygienické prípravky, inak na chod domácnosti neprispieval. V roku 2021 sa zamestnal na zmluvu v Slobyte Slovakia, bolo to jeho prvé zamestnanie počas doby ako býval so svojou družkou v Zázrivej. Predmetom pracovnej náplne bolo vykladanie tovaru v Kauflande po celej Bratislave. Býval v ubytovni, ktorú platil zamestnávateľ. V Slobyte Slovakia pracoval 3 mesiace, presne obdobie si nepamätá a platili mu 4 eura na hodinu. Z práce bol prepustený kvôli incidentu na ubytovni, išlo o nejakú hádku. Následne niekedy v lete 2022 sa externe zamestnal v OFZ Široká, kde pracoval asi mesiac/dva, lebo fabriku zatvorili. V OFZ pracoval pod EA. D., ktorý svojich ľudí dohadzoval firmám, zarobil asi 3 eura na hodinu, pracoval každý deň na 8 hodín. Zmluvu uzatvorenú nemal, pracoval akoby brigádne, na čierno. Inak bol dobrovoľne nezamestnaný. Spoločnosť Replis s.r.o. je asi spoločnosť, ktorú vlastnil Y. D.. On pre neho vykonával aj nejaké práce, ale všetko len brigádne. Po tom ako bol konfrontovaný s listinným dôkazom uviedol, že mohol v tejto spoločnosti Replis s.r.o. pracovať na dohodu, vykonával stavebné a búracie práce a mesačne zarobil cca 200 eur. Nepracoval tam každý deň a iný príjem nemal. Následne nikde nepracoval, bol vo výkone trestu do 06.07.2023. Tesne pred výkonom trestu začal pracovať na Píle v Párnici ako robotník na dohodu. Nastúpil tam v polovici marca 2023 a dňa 06.04.2023 nastúpil výkon trestu. Za tú krátku dobu zarobil necelých 300 eur. Pop návrate z výkonu trestu sa opäť zamestnal a aj pracuje na píle. Začal tam robiť na dohodu, ale stal sa mu úraz na ruku, má zlomené zápästie. Po ukončení PN bude naďalej na píle pracovať na pracovnú zmluvu, má príslub. Zápästie si zlomil doma pred dvoma týždňami. Na píle do úrazu zarobil nejakých 250 až 300 eur. Dňa 01.08.2023 zaslal výživne na dcéru H. vo výške 30 eur a dňa 09.08.2023 výživne vo výške 30 eur. Keďže má prácu, chcel by sa dohodnúť s matkou mal. H., už by jej vedel poslať každý mesiac výživné vo výške 200 eur. Tiež by sa chcel s dcérou kontaktovať a dohodnúť sa na stretávaní. Počas celej doby nebol vedený na úrade práce a nepoberal žiadne dávky. Nevlastní žiadny hnutelný ani nehnuteľný majetok a nie je vlastníkom žiadneho osobného motorového vozidla. Má vyštudovanú Stavebnú školu v Liptovskom Mikuláši a zdravotné problémy nemá. Nepracuje, lebo možný zamestnávateľ ho pošle na zdravotnú prehliadku a v zdravotnej karte má, že sa liečil vo Vyšných Hágoch, mal vodu v pľúcach, ale to už bolo dávno. Takto sa chcel zamestnať v OFZ Široká na pracovnú zmluvu, tiež ho poslali na prehliadku a mal tam ten záznam a tak ho do práce nezobrali. V minulosti mal živnosť v oblasti stavebníctva, chodil vtedy do zahraničia. Živnosť skončil, lebo nebola robota a nebola ani partia. Živnosť ukončil asi pred 4 rokmi. Ten problém s pľúcami mal pred tromi rokmi. Nevie

vysvetliť, prečo si neobnoví opäť živnosť. Jeho družka pracovala vo fabrike na dve zmeny, pracovala tam 9 mesiacov a teraz si našla novú prácu v SEZ-ke, kde pracuje vo fabrike. On sa tam opýtať na prácu nebol, lebo chce zostať v Párnici. O prácu v Slobyte Slovakia sa viac neuchádzal, nakoľko bol viacej doma ako v práci.

Svedkyňa M. E. vypovedala, že obžalovaný má na dcéru súdom určenú výživovacia povinnosť 200 eur mesačne. Za celé obdobie od 15.06.2021 zaplatil výživne len 2x, a to 01.08. vo výške 30 eur a 09.08. vo výške 30 eur. Dcéru vychováva sama, iné deti nemá. Býva v Ružomberku v podnájme, v Ružomberku má prácu. H. navštevuje 2. ročník ZŠ A. a nemá zdravotné problémy. Poberá náhradné výživne vo výške 200 eur, jej mesačný príjem je 500 eur. Nájom platím 360 eur, ktorý sa zvyšuje od októbra na 400 eur. V podnájme býva sama. Finančne jej nikto nevypomáha. Dcéra sa stravuje v školskej jedálni, kde platí 6 eur mesačne, dcéra má na stravu dotácie. V ďalšom výsluchu dňa 14.11.2023 uviedla, že obžalovaný jej od posledného pojednávania žiadne výživné neposlal. Obžalovaný ju po prvom hlavnom pojednávaní telefonicky kontaktoval, že mu je to ľúto, že dlh na výživnom uhradí, čo nesplnil a tiež sklamal dcéru, ktorej sľúbil darček k narodeninám.

Podľa § 269 Tr. poriadku súd čítal a oboznámil listinné dôkazy, a to najmä dohodu o vykonaní práce zo dňa 13.07.2022 na č.l. 29, potvrdenie o príjme na č.l. 30, pracovnú zmluvu zo dňa 27.09.2021 s dodatkami a prílohami na č.l. 31-44, dohodu o skončení pracovného pomeru na č.l. 45, rozsudok Okresného súdu Dolný Kubín sp. zn. 8P/84/218 zo dňa 04.12.2018 na č.l. 56-59, trestný rozkaz Okresného súdu Dolný Kubín sp. zn. 2T/19/2021 zo dňa 14.06.2021 na č.l. 60-61, uznesenie Okresného súdu Ružomberok sp. zn.10P/13/2022 zo dňa 04.10.2022 na č.l. 65, rodný list na č.l. 66, výpis zo živnostenského registra na č.l. 84, správa Sociálnej poisťovne, pobočka Dolný Kubín na č.l. 86-89, správa Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny na čl. 99-101 a iné listinné dôkazy aj k osobe obžalovaného.

Z listinných dôkazov vyplynulo, že obžalovaný sa zaviazal v rodičovskej dohode, ktorá bola schválená rozsudkom Okresného súdu Dolný Kubín sp. zn. 8P/84/2018 zo dňa 04.12.2018, právoplatným dňa 31.12.2018, platiť výživné na mal. dcéru H. sumou 200 eur, v období od 06.04.2023 do 06.07.2023 bol vo výkone väzby, v sledovanom období nebol vedený v evidencii ÚPSVaR Námestovo, nepoberal dávky v hmotnej núdzi a príspevky k dávke, v období od 27.09.2021 do 22.12.2021 bol zamestnaný v spoločnosti SLOBYT SLOVAKIA s.r.o. s príjmom za 9/21 čistá mzda vo výške 153,58 eur, za 10/2021 čistá mzda 490,11 eur, za 11/2021 čistá mzda 1.026 eur, za 12/21 čistá mzda 670,14 eur. K skončeniu pracovného pomeru došlo dňa 22.12.2021 dohodou. V období od 11.07.2022 do decembra 2022 pracoval na dohodu v spoločnosti Replis s.r.o. Dolný Kubín s príjmom 7/22 vo výške 120 eur, 8/22 vo výške 220 eur, 9/22 vo výške 130 eur, 10/22 vo výške 140 eur a 11/22 vo výške 165 eur.

Podľa § 278 ods. 1 Tr. poriadku súd môže rozhodovať len o skutku, ktorý je uvedený v obžalobnom návrhu.

Podľa § 278 ods. 2 Tr. poriadku ak nejde o prípad podania obžaloby po konaní návrhu na dohodu o vine a treste podľa § 232 ods. 4 alebo 5 Trestného poriadku, súd môže pri svojom rozhodnutí prihliadať len na skutočnosti, ktoré boli prebraté na hlavnom pojednávaní, a opierať sa o dôkazy, ktoré boli na hlavnom pojednávaní vykonané.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. poriadku súd hodnotil dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní, alebo niektorá zo strán. Súd sumarizujúci výsledky dokazovania mal za preukázané, že obžalovaný v rozhodnom čase vymedzenom v skutkovej vete výrokovej časti tohto rozsudku si neplnil zákonom uloženú výživovacia povinnosť voči svojej dcére mal. Vanese. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že obžalovaný v pozícii rodiča neplatil výživné, a to v období od 15.6.2021 do 14.11.2023 i napriek tomu, že povinnosť platiť výživné na nezaopatrované neplnoleté dieťa alebo na nezaopatrované dieťa je zákonnou povinnosťou každého rodiča. Podľa § 62 ods. 1 Zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine v platnom znení, plnenie výživovej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Tak výpoveďou obžalovaného, ako aj výpoveďou svedkyne LY.y E., ako aj vykonanými listinnými dôkazmi bolo zistené, že obžalovaný sa dobrovoľne zaviazal v rodičovskej dohode, ktorá bola schválená rozsudkom Okresného súdu Dolný Kubín sp. zn. 8P/84/2018 zo dňa 04.12.2018, právoplatným dňa 31.12.2018, platiť výživné na mal. dcéru H. sumou 200 eur. Pričom za celé súdené obdobie od 15.06.2021 do 14.11.2023, výživné uhradil iba dvakrát, a to dňa 01.08.2023 vo výške 30 eur

a dňa 09.08.2023 vo výške 30 eur. Obžalovaný sa bránil, že platenie výživného mu neumožňovala jeho vtedajšia finančná situácia, pričom zároveň uviedol, že počas doby ako bol zamestnaný a mal pravidelný príjem, nevie uviesť dôvod neplatenia výživného. Súd iba podotýka, že obžalovaný si bol veľmi dobre vedomý trestnoprávných dôsledkov, keďže bol za neplatenie výživného voči svojej dcére právoplatne odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Dolný Kubín sp. zn. 2T/19/2021 zo dňa 14.06.2021, ktorým mu bola popri treste uložená aj povinnosť, počas skúšobnej doby podľa svojich schopností zaplatiť zameškané výživné. Obžalovaný ani pod hrozbou premeny trestu na trest nepodmienečný, bol naďalej dobrovoľne nezamestnaný, neuchádzal sa o žiadne dávky, na svoje živobytie si zarábala iba brigádne a ani v dobe, kedy mal prácu, výživné na dcéru neplatil. Obžalovaný na hlavnom pojednávaní dňa 12.09.2023 uviedol, že jeho momentálna situácia mu umožňuje platiť výživné vo výške 200 eur a chce uhradiť dlh na výživnom, z tohto dôvodu bolo aj hlavné pojednávanie odročené, obžalovaný však dlhované výživné neuhradil, a to ani čiastočne, dokonca neplatil ani bežné výživné a na odročené hlavné pojednávanie sa bez ospravedlnenia ani nedostavil.

Vina obžalovaného bola tak preukázaná jeho priznaním, že výživné na dcéru H. v období od 15.06.2021 do dňa vykonania prvého hlavného pojednávania, t.j. 12.09.2023 neplatil, s výnimkou dvoch platieb 01.08.2023 a 09.08.2023 kedy uhradil výživne po 30 eur, teda v celkovej výške 60 eur. Neplatenie výživného za ďalšie obdobie od 12.09.2023 do 14.11.2023 bolo preukázané výpoveďou svedkyne M. E. na hlavnom pojednávaní, ktoré sa konalo dňa 14.11.2023. Z výpovede obžalovaného a svedkyne tak mal súd bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že obžalovaný neplatil výživné v období od 15.06.2021 do 14.11.2023 s výnimkou mesiaca august 2023, kedy uhradil výživné v celkovej výške 60 eur a tiež obdobia od 06.04.2023 do 06.07.2023, kedy bol vo výkone väzby. Obrana obžalovaného, že napriek snahe platiť výživné nemal dostatok finančných prostriedkov bola obžalovaného, že neplatil, nakoľko nemal finančné prostriedky bola vyvrátená jeho výpoveďou ako aj listinnými dôkazmi. Obžalovaný priznal, že v období od 15.06.2023 pracoval brigádne, takmer všetky pracovné dni v mesiaci, kde bol vyplácaný priamo na ruku a za deň zarobil 30 až 40 eur, svoj mesačný príjem spriemerovo na 30 eur na deň. Jeho príjem z brigád tak predstavoval cca 600 eur. Tiež vypovedal, že v období, keď bol nezamestnaný a nepracoval ani na brigádach, bol dobrovoľne nezamestnaný, jeho zdravotný stav mu pracovať umožňoval, rozhodnutie nepracovať tak bolo jeho vlastným rozhodnutím, ktoré prijal napriek tomu, že si bol vedomý vyživovacej povinnosti, čo bolo potvrdené aj listinnými dôkazmi. Tiež z listinných dôkazov vplynulo, že v období od 27.09.2021 do 22.12.2021 bol zamestnaný v spoločnosti SLOBYT SLOVAKIA s.r.o., jeho príjem bol za 9/21 čistá mzda vo výške 153,58 eur, za 10/2021 čistá mzda 490,11 eur, za 11/2021 čistá mzda 1.026 eur, za 12/21 čistá mzda 670,14 eur. K skončeniu pracovného pomeru došlo dňa 22.12.2021 dohodou, obžalovaný uviedol, že jeho zavinením pre incident na ubytovni. Obžalovaný sa tak pripravil o riadny pravidelný príjem. V období od 11.07.2022 do decembra 2022 pracoval na dohodu v spoločnosti Replis s.r.o. Dolný Kubín s príjmom 7/22 vo výške 120 eur, 8/22 vo výške 220 eur, 9/22 vo výške 130 eur, 10/22 vo výške 140 eur a 11/22 vo výške 165 eur. V jeho schopnostiach a možnostiach však bolo zabezpečiť si oveľa väčší príjem, ako deklarovaný príjem, aj keď súd je toho názoru, že jeho príjem bol oveľa vyšší, a to vzhľadom na jeho vyjadrenie, že pre majiteľa spoločnosti vykonával práce na čierno, brigádnu formou. Obžalovaný tak preukázateľne v rozhodnom období mal príjem z pracovného pomeru, na základe dohody alebo brigádnej činnosti. Obžalovaný sám seba usvedčil, keď sa počas výsluchu vyjadril, že nevie vysvetliť, z akého dôvodu neplatil výživné v období, kedy preukázateľne pracoval. Z listinných dôkazov tiež vyplynulo, že obžalovaný nebol vedený v evidencii Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Námestovo ako osoba hľadajúca si zamestnanie, nepožiadala o dávky v hmotnej núdzi a príspevky k dávke. Z vyjadrenia obžalovaného vyplynulo, že v spol. SLOBYT SLOVAKIA s.r.o. došlo k ukončeniu pracovného pomeru z dôvodu incidentu na ubytovni, ktorú mu uhrádzal zamestnávateľ, čím sa nezodpovedným správaním sám pripravil o príjem, z ktorého mohol uhrádzať výživné na svoju dcéru Vanesu. Zároveň vykonaným dokazovaním bolo zistené, že obžalovaný má vyštudovanú odbornú školu stavebnú, v minulosti prevádzkoval živnosť, nič mu tak nebránilo nájsť si prácu v oblasti stavebníctva, kde aj v tomto regióne je po takejto činnosti zvýšený dopyt a zabezpečiť si tak príjem, aby výživné vo výške 200 eur mesačne, ku ktorej sa dobrovoľne zaviazal v rámci rodičovskej dohody, platiť aj mohol. Obžalovaný tak v rozhodnom období nevyvinul dostatočné úsilie vzhľadom na svoj vek a zdravotný stav nájsť si trvalé zamestnanie, ktoré by mu zabezpečilo príjem, z ktorého by bol schopný platiť výživné, v sledovanom období nebol vedený v evidencii Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Námestovo ako osoba hľadajúca si zamestnanie, nepožiadala o dávky v hmotnej núdzi a príspevky k dávke.

Páchateľom trestného činu podľa § 207 Tr. zákona môže byť len osoba, ktorá má povinnosť vyživovať alebo zaopatrovať iného. Obžalovaný, ako rodič mal v rozhodnom období podľa Zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine v platnom znení zákonnú vyživovaciu povinnosť, ktorej rozsah bol určený aj súdnym rozhodnutím, konkrétne rozsudkom Okresného súdu Dolný Kubín, sp. zn. 8P/84/2018 zo dňa 04.12.2018 právoplatným dňa 31.12.2018, ktorým súd schválili rodičovskú dohodu, v rámci ktorej sa obžalovaný dobrovoľne, vedomý si svojej finančnej situácie a svojich zárobkových možností zaviazal platiť na výživu mal. H. sumou vo výške 200 eur, vždy do každého 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky maloletej M. E.. V trestnom konaní sa súdom posudzuje otázka zavinenia na súdenom prečine, pričom súd nie je viazaný rozhodnutím súdu v civilnom konaní a takéto rozhodnutie, ak bolo vydané, ako tomu bolo aj v tejto trestnej veci, sa posudzuje ako listinný dôkaz. Zo zákona o rodine vyplýva, že každé dieťa má zákonný nárok na výživné a každému rodičovi je zákonom o rodine uložená povinnosť výživné plniť, pričom ich vyživovacia povinnosť má vždy prednosť pred inými výdavkami rodičov. Schopnosti a možnosti povinného neurčuje len rozsah príjmu povinného, ale aj reálne možnosti tejto osoby uplatniť sa v pracovnom procese. Súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že v schopnostiach a možnostiach obžalovaného bolo za celé sledované obdobie zabezpečiť si príjmy, z ktorých mohol uhrádzať výživné po celú rozhodnú dobu vo výške 200 eur mesačne, čím mu takto vznikol dlh na výživnom voči maloletej dcére H. vo výške 4.940 eur. Na základe uvedeného súd obžalovaného uznal vinným zo súdeného skutku.

Súd tak po vykonanom dokazovaní nemal pochybnosti, že obžalovaný sa dopustil súdeného skutku, čím aj naplnil obligatórne znaky skutkovej podstaty prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. b/, c/ Tr. zákona, podľa ktorého prečinu sa dopustí, kto najmenej dva mesiace v období dvoch rokov si neplnil čo i len z nebanlivosti zákonnú povinnosť vyživovať iného, čin spáchal závažnejším konaním - po dlhší čas, v danom prípade viac ako dva roky a v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch bol za taký čin odsúdený- trestným rozkazom Okresného súdu Dolný Kubín sp. zn. 2T/19/2021 zo dňa 14.06.2021, právoplatným dňa 05.08.2021. Obžalovaný sa dopúšťal súdeného prečinu úmyselnou formou (§ 15 písm. a/ Tr. zákona), pretože vedel, že má vyživovaciu povinnosť voči svojej dcére, v rozhodnom období si vyživovaciu povinnosť neplnil, a to ani v období kedy mal finančné prostriedky a v období, kedy bol dobrovoľne nezamestnaný mu nič nebránilo, aby si finančné prostriedky zabezpečil tak, aby výživné platiť mohol. Keďže sa jedná o trváci trestný čin s prvkami hromadného trestného činu, súd upravil skutkovú vetu súdeného prečinu oproti podanej obžalobe do doby vyhlásenia rozsudku a zároveň upravil výšku dlhovaného výživného, pričom vychádzal z jeho preukázaných príjmov a tiež z jeho možnosti a schopností zabezpečiť si príjmy tak, aby výživné uhrádzať mohol.

Podľa § 10 ods. 2 Tr. zákona základným predpokladom trestnej zodpovednosti za prečin je bezpečné zistenie, či konanie nesie nielen všetky formálne znaky trestného činu - prečinu, ale i toho, či ide o prečin aj v intenciách § 10 ods. 2 Tr. zákona to znamená, že vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a, je jeho závažnosť nie nepatrná (materiálny korektív). V súdnej veci mal súd preukázané naplnenie materiálneho korektívu objektom súdeného prečinu, rovnako osobou obžalovaného, jeho kriminálnou minulosťou, obžalovaný už bol v nedávnej minulosti odsúdený za rovnaký trestný čin na podmienený trest odňatia slobody.

K osobe obžalovaného po prečítaní a oboznámení sa so správami súd zistil, že zo správy z miesta trvalého bydliska nevyplývali na obžalovaného žiadne relevantné skutočnosti, ktoré by mohli mať vplyv na jeho potrestanie. Z odpisu z registra trestov vyplynulo, že v registri trestov má tri záznamy, v prvom prípade bol trestným rozkazom Okresného súdu Námestovo sp. zn. 0T/5/14 zo dňa 03.02.2014 uznaný vinným z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zákona na podmienený trest odňatia slobody vo výmere 1 mesiac so skúšobnou dobou v trvaní do 03.02.2015, odsúdený sa osvedčil, platí fikcia neodsúdenia. V druhom prípade bol trestným rozkazom Okresného súdu Dolný Kubín sp. zn. 2T/19/21 zo dňa 14.06.2021 uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. b/ Tr. zákona na podmienený trest odňatia slobody vo výmere 1 rok so skúšobnou dobou v trvaní do 05.08.2023 s povinnosťou zaplatiť výživné. V poslednom prípade bol rozsudkom Okresného súdu Námestovo sp. zn. 6T/48/23 zo dňa 04.07.2023 uznaný vinným z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zákona na nepodmienený trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiace so zaradením pre jeho výkon do ústavu s minimálnym stupňom stráženia a trest zákazu činností viesť motorové vozidlá po dobu 67 mesiacov spolu s trestom prepadnutia veci.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu súd vychádzal najmä zo zásad upravených v ust. § 34 ods. 1, 4 Tr. zákona, podľa ktorých má trest zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prirážajúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Pri ukladaní trestu súd obligatórne prihliadol podľa § 38 ods. 2 Tr. zákona na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a prirážajúcich okolností, pričom zistil, že na strane obžalovaného existuje prevaha prirážajúcich okolností. V prípade obžalovaného súd nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť, zistil však prirážajúcu okolnosť, že už bol v minulosti za trestný čin odsúdený podľa § 37 písm. m/ Tr. zákona, a to vo vzťahu k rozsudku Okresného súdu Námestovo sp. zn. 6T/48/23 zo dňa 04.07.2023, ktorým bol uznaný vinným z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zákona. Keďže súd zistil prevahu prirážajúcich okolností, pri ukladaní trestu vychádzal z modifikovanej trestnej sadzby od 2 rokov a 4 mesiacov do 5 rokov. Obžalovanému súd uložil nepodmienečný trest na dolnej hranici modifikovanej trestnej sadzby vo výmere 2 roky a 4 mesiace, keďže obžalovaný páchal súdený skutok počas plynutia skúšobnej doby podmiennečného odsúdenia. Súd neuvažoval nad uložením alternatívneho druhu trestu, keďže obžalovaného od spáchania súdeného trestného činu neodradila ani možnosť premeny podmiennečného trestu odňatia slobody, ktorý mu už bol za rovnaký trestný čin uložený rozsudkom Okresného súdu Dolný Kubín sp. zn. 2T/19/21 zo dňa 14.06.2021, ktorým bol uznaný vinným za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. b/ Tr. zákona. Obžalovaný bol na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, keďže obžalovaný pred spáchaním tohto trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody. Nepodmienečný trest, ktorý mu bol uložený rozsudkom rozsudku Okresného súdu Námestovo sp. zn. 6T/48/23 zo dňa 04.07.2023, ktorým bol uznaný vinným z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zákona si obžalovaný vykonal väzbou.

Takto uložený trest pokladá za spravodlivý a objektívny obraz potrieb tak individuálnej ako aj generálnej prevencie, ktorý odzrkadľuje závažnosť spáchaného prečinu, spôsobu jeho vykonania a jeho následok a rovnako zohľadňuje možnosť nápravy obžalovaného a jeho pomery.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na tunajší súd do 15 dní od oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok (§ 306/2 Tr. por.).

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a Tr. por.) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2 Tr. por.). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2 Tr. por.)

- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b Tr. por.) a to len vo svoj prospech (§ 308/2 Tr. por.)

- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2 Tr. por.)

- zákonný zástupca obž., opatrovník obž. a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obž. pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obž. i proti jeho vôli (§ 308/2 Tr. por.)

- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1 Tr. por.)

- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c Tr. por.), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1 Tr. por.). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68 Tr. por.)

- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d Tr. por.), (§ 45/1 Tr. por.)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku ho môžu napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.